

Rozhoduje o stížnosti rozhodnutí to pro nezákonnost nařikající zkoumal nss nejdříve z moci úřední a k námitce přednesené zástupcem stížnosti při veřejném ústním líčení, zda nař. rozhodnutí pochází od úřadu příslušného. V tomto směru setrvává soud na právním názoru vysloveném a blíže odůvodněném již v nálezu Boh. 1122 a v nálezu Boh. 1326 toho obsahu, že o opravných prostředcích proti volbám zástupců obce v místní školní radě i za platnosti zákona z 9. dubna 1920 č. 292 Sb. rozhodují státní úřady školní.

Poukazuje co do bližšího odůvodnění podle § 44 j. ř. na uvedené nálezy, podotýká nss ještě, že názoru shora vyslovenému svědčí i ta okolnost, že opravné prostředky proti volbám zástupců učitelstva do místní školní rady prováděným učitelstvem rovněž náležejí před státní úřady školské; kdyby tudíž opravné prostředky proti volbám zástupců občanstva v místní šk-r-ě přikázány byly úřadům politickým, nastala by v příčině voleb do téhož sboru kompetence dělená.

V přítomném případě rozhodla o rekursu proti volbám zsp a nikoliv k tomu příslušný úřad zřízený pro dozor ke školám.

Že rozhodnutí to vydáno jest zřejmě zsp-ou a nikoliv snad toliko jejím presidentem v jeho současné vlastnosti předsedy zškr-y, plyne, nehledě ani k označení nař. rozhodnutí, již z výslovného obsahu spisu, kterým nař. rozhodnutí bylo vydáno a též z právního poučení k nař. rozhodnutí připojeného.

Vzhledem k tomu bylo nař. rozhodnutí pocházející od úřadu nepřislušného zrušiti podle §u 7 zák. o ss.

Č. 2550.

Učitelstvo (Slovensko): Co spadá pod pojem »směru státu nebezpečného« ve smyslu § 22 lit. c) zák. čl. XXVII: 1907?

(Nález ze dne 25. června 1923 č. 11.204.)

V è c) Ludevít M. v M. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě stran disciplinárního rozsudku.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Správní výbor bývalé župy Gemer-Malohontské zavedl k vyzvání žal. úřadu proti st-li disciplinární řízení, nařídil na základě §u 24 zák. čl. XXVII z roku 1907 vyšetřování prostřednictvím služnovského úřadu v Revuci vzhledem na provinění st-le podle §u 22 č. 1. lit. c) uved. zák. čl., a vynesl dne 21. dubna 1921 rozsudek, kterým byl st-l uznán vinným podle §u 22 č. 1 lit. c) zák. čl. XXVII: 1907 a odsouzen podle § 22 č. 4. téhož zákona k pokárání a zaplacení útrat 420 K.

Odvolání st-le bylo nař. rozhodnutím odmrštěno a disciplinární rozsudek schválen.

O stížnosti uvážil nss takto:

Podle § 22 lit. c) zák. čl. XXVII : 1907 dopustí se disciplinárního přečinu učitel, který sleduje státu nebezpečný směr; za takový jest považovati z e j m ě n a každé jednání, které směřuje proti ústavě, národní povaze, jednotě, zvláštnímu postavení nebo územní integritě

státu, dále proti užívání státního jazyka v zákoně stanovenému a proti znaku, výsostnímu odznaku a vlajce státu.

Ze znění tohoto odstavce jest zřejmo, že disciplinárním přečinem podle § 22 č. 1 c) není jen některé z jednání tam příkladmo (arg. slovo zejména) vyjmenovaných, nýbrž že jím může býti také jednání, po případě opominutí jiné, pokud jen spadá pod pojem »směru státu nebezpečného«.

Podle § 22 č. 2 jest správní výbor k vyzvání ministra povinen zavést disciplinární vyšetřování, které podle č. 3 provádí služný. Po skončení disciplinárního vyšetřování vynese správní výbor disciplinární rozsudek, proti němuž lze podati apelaci do 15 dnů k ministerstvu.

Podle disciplinárního rozsudku ministerstvem potvrzeného byl st-l uznán vinným disciplinárního přečinu podle § 22 č. 1 c) a shledán byl skutkový podklad tohoto přečinu v tom, že 1. st-l byl dne 28. dubna 1920 potrestán pro nedovolené držení zbraně a 2. co při disciplinárním vyšetřování, konaném dne 3. února 1921 před služným v Mnišanech, svědkyně B-ová proti st-li vypovídala.

Ze správních spisů jest zřejmo, že rozhodnutím generála-velitele oblasti košické z 28. dubna 1920 byl st-l pro neoprávněné držení zbraně potrestán 30 denním vězením nebo pokutou 500 Kč; a podle protokolu o výsledku z 3. února 1921 vypovídala O. B-ová ml., že v záležitosti st-le málo ví, že o tom neví, že by 15. června 1919 na školském dvoře byla se konala schůzka ve prospěch bolševiků a že by tam byl řeč proti státu měl, ani o tom, že by byl na čsl. vojsko střílel. V roce 1919 na cestě, když st-li vyprávěla, že četníci odvedli nováčky, odpověděl st-l, že »su somare keď idu«; ví na st-le i více obtěžujících věcí, to však nyní nepoví, leč k tomu přísahou bude nucena.

Shledal-li žal. úřad na tomto podkladě za prokázáno, že st-l sleduje směr státu nebezpečný, nelze v tomto závěru shledati ani nezákonnost, ani že žal. úřad, pokud se týče administrativní výbor, k tomuto závěru dospěl řízením vadným, anebo že by skutková podstata byla zjištěna nedostatečně anebo způsobem spisům odporujícím; nelze tudíž uznati důvodnou námitku stížnosti, že při řízení nebylo vůbec ničím prokázáno, že se st-l proti lit. c) č. 1 § 22 zák. čl. XXVII/1907 něčím provinil, že četníci se odvolají na svědky, svědkové však četníkům do očí prohlásili, že nemají pravdu, jiní svědkové odvolávají se na jiné a na konec tu není nikdo, kdo by skutečně proti st-li svědčil, neboť žal. úřad, jak již uvedeno, svůj úsudek nezaložil na výpovědích četníků a svědků, kteří svoje výpovědi odvolali, nýbrž na nepopřenému faktu odsouzení st-le pro neoprávněné držení zbraně a na neodvolané výpovědi svědkyně B.

Vzhledem k tomu bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

K podání st-le z 20. června 1923 nemohl nss přihlížeti, poněvadž soud tento zkoumá toliko zákonitost nař. rozhodnutí v době jeho vydání. Zda pak okolnosti v tomto podání uvedené mohou po př. tvořiti důvod pro případnou obnovu řízení administrativního, nemůže nss z téhož důvodu zkoumati.